

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 11. Dissipauit substantiam. Decoxit substantiam suam, effectus luxuriæ per quem illam Iob describit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

Terram deserunt amphoram Sennar, campum Babyloniae, ubi turris illa aedificata, principium confusionsis, linguarumque divisionis: *Quo ista deserunt amphoram? Et dixit ad me, ut adsciberetur ei domus in terra Sennar, & stabilietur, & ponatur ibi super basim suam.* Ibi sistitur in Babylonia; perpetua confusione, dedecore, despectu, cunctisque circumfusa calamitatibus.

O quot novitas contemplos hic amphoras iuvenes in mundi prodeuntes theatrum: *Amphora egrediens.* Velut hic adolescens, qui nullo negotio se rapi finit, quos mulieres alis milui celeres abripiunt, id est, blanditijs, rapacibus passionu suaru vngibus, En quam velociter illos rapiunt praecipites, infelices, importunos, fucatos adolescentulos, ut ne quidem temporis momento conquiescant. Loquamur explicatis. Quales illos mulieres abripiunt? quam insensatos, praecipites: quo namque in festinas iusti quo te, quod voluit, deserant? quo? In terram Babyloniae terram confusionsis, ubi rubore, perfundaris, pauper, nudus, inop, putrescens, omniumque malorum, poenarumque congeries.

Talem olim vidit Spiritus S., ut ore nobis enarrat Salomonis, sic enim ait: *De fenestra domus mea per cancellos prospexi, & vidi parvulos. Consideravi novitas illas amphoras, egredientes in mundum, ephraebos illos, imprudentes, nominatum autem ait, vnum se vidisse per forum transeuntem: Considero vecordem iuvenem, qui transit per plateam. Id est fatuum, insipientem, imprudentem.*

D. Ambrosius legit: *Iuvenem indignum sensu. Qui non mereatur pollere intellectu, cui iustum celsus, ut auferretur: cum eo non magis utatur, ac si illo caret, illum ut quid sibi superfluum, in terra*

IX. *Defenbitur iuvenis lapsus.*

D. Ephrem Syrus: *In me idem caligant, in tenebris autem vident, interdum latent, & dormiunt noctu volant, & vagantur.* Vespertilio a Deo reiectus, & inter immunda reprobati animalia. Talis hic adolescens, proprio non timens detrimento, velut bardus & insensatus: *Et ecce occurrit illi mulier ornata meretricio preparata ad capiendas animas, garrula, vaga, quiescens impatiens, nec valens in domo consistere pedibus suis.*

O te spiritum Dei, quam ad litteram rei narras veritatem, ac mulierem graphice describis impudicam, scortum laqueum animarum, cerulosa sua, monilibus suis, gressu suo affectato, libe-

ro, adulatorio: *Preparata ad capiendas animas.* Legunt Septuaginta, quos sequitur D. Ambrosius: *Qua facit iuvenem volare corda.* Chaldaei verò: *Qua auferit cor iuvenem.* Heu quam celeritet volvere facit corda venusta compagne facies, ac cernat puellarum quam cito currunt, discurrunt quid non molitur? Hoc de illis verificatur proverbium: (a) id est in piso illos choreas ducere (a) loquitur: *Qua auferit cor iuvenem.* En tibi iuvenem, ut hanc loquitur, primum puellae loquitur, ilico stultescit, insensatus, excordatur. Illa colloquitur: *Si animam sequitur, quasi bos ductus ad victimam.* Et attende quo te vecordem ducat: *Ignorans quod ad vincula stultus trahatur,* ad salutis honoris vitaeque laeniam: qui nec advertas, quod te laqueis exponas constructis & technas ingreditaris angustas, quae te demergant, variis inducant periculis, mille debitis obstringant. Siste gradum, a postolum audi moventem: *Videte quomodo caute ambulatis, non quasi insipientes, sed ut sapientes.* Attende quo proficiscaris, aspice finem, & vltimum vitae terminum considera: corpori morbos acquires, animae patieris detrimento, male perdes iuventutem, iugluic, luxuriae opes abigures, & tandem ut hic adolescens ad extremam redactus inopiam in nefendum reiectus suile, ad infimam damnatus miser seruitutem tabefces.

§. II. Dissipavit substantiam. Decoxit substantiam suam, effudit luxuriam per quem illam Iob describit.

Paterna igitur & domo, & societate discedens: *Collectis omnibus, ut procul abfuit, suam posse gaudere iudicavit libertate, nulloque contradicente bona patria distribuere, vitam agit Nomentani: Consumpsit substantiam suam vivendo luxuriose.* Videbantur illi speculiz esse impedimento: velut qui nefc iter, quanto eas sudore pater acquisierat: quotidianis igitur illas comestrationibus, aiea, lusu, nocturnisque potationibus belluatores absumit, & auro, fencis, monilibus, equis insignibus, famulis patria bona dilapidat. Urbem appellat populosam, olfactis adolescentis opibus, & ad omnes increbescence eius conditione, continuo se illi comites adiunxerunt, quos Hispani dicunt (pogotes) Flandri (tree-plaesters) qui inde sibi victum conquirunt, quod novitas fructibus expolent arbores: verum etenim illud est Proverbium antiquum: *Vbi amicitia, ibi opes, vel e contra: Vbi opes, ibi amicitia.* Submittunt, quae iuveni seruiant, puellas, dona

deserunt, conuiuia preparant, ludos, comæ dias
 instituant: vt illi contigit adolefcenitæ, cuius hi-
 storiam inter alias: textit D. Chrystostom apud
 Paulum Manutium. Qui cū in vrbe moraretur
 opulenta parentibus orbatus: *Adhæsit es examen
 adulatorum, cui accesserunt carerita parentum, u-
 uenes, multa opes.* Liceat hic nobis hoc dicere (a)
 (a) Tres orbis parentibus iuuenis, & dipes: Ecce tres, &
 la guida- dicitur examen videlicet adulatorum; mulcæ
 ad mella, hirudines ad veni temporis d. Leias
 I. prosperantes: qualiter se habet? *Consumpsit sub-
 stantiam suam viuendo luxuriose.* Luxuriose deri-
 uatur à luxuria siue luxu, quod in rigore termi-
 nenes ad m, significat delicias, voluptates, recreationes.
 D. Hier. Ve de quibusdam narrat Monachus Hier. adeo
 ad E. deditos fuisse penitentia, vt illis: *Comedere ali-
 quid coctum, luxuria esset.* Quinimo & ipse Spi-
 ritus S. eodem sensu verbo illo vitur: *Qui acer-
 nat ex animo suo inuise, alijs congregat, & in bo-
 nis ipsius alius luxuriabitur:* alia littera scribit:
 Deliciabitur: ita vt conuertantur, *luxuriabitur, &
 deliciabitur.* Licet autem hæc ita sint, genuino
 tamen sensu capitur pro carnis voluptatibus, in
 quibus Dominus significat adolefcenstem pater-
 na bona profigasse: quod ex presle frater pri-
 mogenitus declarauit: *Denotatus substantiam
 suam cum meretricibus.*

Iudicauit autem Christus vltimam perditio-
 ne, ad quam luxuria virum perducit, ad ait, quod
 luxu totam dissipant substantiam, qua loquendi
 formula significat luxuriæ proprium esse, nedū
 opes, hereditaria bona, centu que decoquere,
 quinimo & ipsam substantiam, ac fundamentū,
 nempe sanitatem, vitamque corporis cui cætera
 vestra inuitantur accidentia. Dicit modo prodigi-
 us cūm Dauide, qui itatum eius delineat, &
 breui quid de eo futurum sit anticipatur: *Miser
 factus sum & curuatus sum vsque in finem.* Viden-
 tur. helluonem, decoctis opibus, miserum, bonis de-
 lectis. perditus indignum? *Curuatus vsque in finem:* ad
 hominum vltimam miserarum omnium metam dedu-
 effe. Aus, vbi non datur ultra, nec est quo caput at-
 tins. tollam, in errore consumptus: *Tota dno contrita
 vs. 17. tus ingrediebar.* Hoc in prodigo perpende mifer:
 omniuis deperditis, omnibus consumptis: Quid
 precor inde lucratus? *Lumbi mei impleti sunt il-
 lusionibus, & non est sanitas in carne mea.* Per om-
 nia voluptatibus ac illiçiti: satisfeci desiderijs,
 & talis euasi, miser carnis deceptus deliciis om-
 nia dolos, omnia nugas, illusiones esse executor
 omnia *Illusionibus.*
 Nulli peccat: congruit aptius hoc verbum,
 quam libidini: hoc etenim homo illuditur, in se

in se lazæ contemplans imaginem. Deus bene:
 quid Amnō cum Thamar germana sorore præ-
 tendebat: & postmodum, quàm cito sororem ex-
 horrui! quot illusiones! non est aliud quiddid
 exoptat, quiddid agit, quiddid obtinet, quiddid
 quiddid suis Veneris proles mercatur deliciis: *Illu-
 siones: Et non est sanitas in carne mea.* Animæ nõ
 nisi remanent illusiones, cui requies ac delicia
 condicebantur & in auas euaneſcunt omnia.
 Corpori verò ægritudines: huius etenim peccati
 super sunt hæc non venerandæ, sed execrandæ
 reliquæ. Corporis infirmitates, vulnera, dolores,
 infortunia: *hæc corpus suum peccat: sibi nocet im-
 pudicus: Lumbi mei impleti sunt illusionibus.* In-
 telligamus hoc actiue & passiue. q. d. omnes mi-
 hi illudunt, vasa subsannant, digito notat, factus
 omnium ludibrium: Quæ non decreuit Dauid, vt
 passim ita sanctissimi regis, ob vnam mulierem
 auctoritas: alius textus habet. *Impleti sunt igno-
 rantia;* hoc namque peccato vileſcit homo, ha-
 beretur despectui.

Expendit D. Gre. verba Iob quibus ad eo, hoc
 à vitio rogat liberari: *Ignis est, & omnia eradi-
 cans geminina.* Notes, obsecro, propriam libidinis
 definitionem: *Ignis omnia eradicans geminina.*
 Vt nec ramusculum, nec folium illatum tran-
 ſcat ipsas radices in cineres redigit: absumit e-
 nim honorẽ, corporis robur, delicias, opes, quie-
 tem, ipsam denique vitã abligurit. Hoc in duo-
 bus patet considerandum, quæ frequenter ex-
 pendit D. Chryso. Primum in Dauid. exercitiũ
 duce, qui sibi parem non habebat, ille qui mili-
 tum suorum vitam, vt pupillam oculi sui mag-
 nificiebat. Copiosissimum constat exercitiũ, quo
 ciuitatem Rabba cingat inimicã, cuius Ioab s. o
 sub generali commendat obsidionem. Eodem
 tempore impudici capitur amoris incendio Be-
 thsabeã deperit, huiusque totius obliuiscitur exer-
 citus, copiasque negligit: quia verò congruum
 sibi videbatur, vt tanto suis securior vacaret vo-
 luptatibus, vriam Bethsabeæ maritũ interimere,
 fidelem regno, laboribus obsidionis impeditum;
 præcipit Ioab vt Vijas technis ab hostibus in-
 terficiatur, vt ipse securius mulieres fruetur
 amplexibus. (a) Cladis asseri nini exponatur e-
 exercitus, certamen inearur siue opportune, siue
 importune &c. Conferunt vires inimici vtrim-
 que; ac marte tam insulto, vt multi ceciderint suã
 viri illustrissimi, militesque gregarij quam plu-
 rimi. Tunc Ioab, ne cladem molesto ferret Da-
 uid animo, militem ad regem desinat curso-
 rem. Vade, propeta, Hierusalem; regi Domino exerci-
 nostro suuistum indica. certaminis euentum: tus cladi-
 si re-

L. 21. Mo.
 c. 19.
 III.
 Luxuria
 ignis est.
 Iob 31. 12

si regem grauitur videris commoueri, & tantorum necem deplangere milium: infer continuo: *Etiā Vrius hic hanc mortuus est.* Ita factum, vt erat imperatum, deplorandum narrat miles Dauidi prelij successum: quem vt vidit, cladem ferre atroci et, ilico & hoc ait: *Etiā Vrius Hethaus mortuus est.* q. d. Iam pro libitu sui poteris mulieres concubitu. Dauid sereno placidoque responderit vultu: *Curre amice, iuniora loab: Non te frangat ista res, varius est enim euenus belli: insaulto licet fidere dimicaueris, aliā meliori Deoque applaudente. O Dauid! An possibile, vt Rex qualem te nouimus omnes, cæcum audiens exercitum, curiæ præcipuos in terram prostratos, fortissimos deuictos milites, honore suum direptum, lælam auctoritatem, tot sumptus frustra exhaustos, tantam stragem, tales effutiat rationes, tam animo non turbatus, non commotus, insuper cretat omnia bene perditā, bene dissipata; liberet te Deus, ne ignis hic accendatur, omnia namque pestum ibunt, diuitiæ, exercitus, redditus, honor, familia, vita, sanitas. Quando flamma corripit vnum ex istis quos probe nostis, vides, quā pronus effundat domus suæ pretiosissima, parentum monilia, torques, annulos, mulieris propria vestimenta, tapetes, &c. & horum omnium lætatur infelix perditione; nihil horum magnificat, & si quid illi dixeris: respondet: *Non te frangat ista res. Quid hæc tanti referunt, talis modo complacem puellæ voluntati.**

Aterum de Herode refertur, quod idem Diuus Chryostom. accurate perpendit. Viuebat cum Herodiade scorto impurissimo fratris sui viuientis Philippi vxore. Natalis sui celebrat cœnam iuxta magnificentiam regalem, prodit in mediū filia ipsius Herodiadis pellicis suæ, greslueque composito saltat Euro leuior, Herodi, cunctisque placet in tantum conuiuii. vt illi regio promittat iuramento: *Quia quidquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni mei.* Exclamat D. Chrylo. *Miser & infelix, itane tibi memis oculi cœcutioni: semel puella saltauit, & dimidiū regni tradidit: Quid si secundo saltauerit? Votis exopta, ne deus saltet, vel si saltauerit, ne deus placeat, ne si tibi postea mendicandum.*

In eandem et cecidit mentis amentiam Astuerus centum viginti septem Princeps prouinciarum. Formæ Estheris captus elegantia, eiusque amoris incensus ardentissimo, ad primum eius uerbum dimidiū totius offert liberalis imperij. *Quia est petitio tua Esther, vt detur tibi quid est. c. 5. 2. vt serui: Estiam si dimidiā partem regni meo pe-*

teris, impetrabis. Quicumque igitur hoc igne combuntur, modum non ponit largiendi, etiam Prouincias, regna, Ciuitates, quinimo & ipsum caput Baptistæ, munus quo nullum sub cælo pretiosius ipsis Angelis, ipsis hominibus augustius: omnia libido dissipat, & de coquit vniuersa.

Ignis est eradicans omnia geminita. Hinc patebit tibi ratio, notat D. Greg. & hoc antea, D. Chryostom. cur Dominus profanas illas, impurasque puritatis vrbes, ita vt funditus enuereretur, deletis opibus, delictis, bonisque cunctis extirpat: *Plus super Sodomam & Gomorham sulphur & ignem de celo.* Quis precor, agnis Domine adeo vorax, qui, cum illa esset regio: *Tamquam paradysus Dei:* nihilominus illam exulsi, vt instat candelæ fuliginis in fauillam redacta concideret? Sic conspexit Abraham: *Pro uerjam terram regionis illius, viditque ascendentem fauillam de terra, &c.* Prudenti iura sunt Dei opera, qui cuncta *In pondere, numero & mensura* disponit, præsertim penam peccato conformem, eo modo, vt peccato parua respondeat, ignis, & sulphur, vt Sodomæ & Gomorthe supplicium. Duo continet hic ignis; ardentem, viresque efficacissimas, quibus omnia demolitur, sicut de factis Sodomam euerit, & sulphuris factorem non tolerandum. O quam tanto parua condigna peccato: Libido fœtet, & hoc nedum, quod bonum auferat odorem alluminationis, seu noxius: sed insuper te reddit con-

geriem putredinis naribus non ferendæ, exorandæ, vt per septem male semper oleas patentes ac nulla sint omnia aromata, tali tollendo fœtoris respiratione, naribus, salua, toto corpore, nasorum pestis oboles graueolentius. Secundo: ignis est deuorans, vt nec ramo, nec folio, nec radici parcat: *Ignis eradicans?* Quil de tuis redduū facultatibus, tibi à parentibus transmissis, quid de familiaris redditibus opulentissimis: quid superest de possessionibus, hereditatibus, oculibus? Ipsum audiamus: *In ipsa qualitate vltionis notant maculam criminis, sulphur quidem fœtorem habet, ignis ardentem. Qui itaque ad peruersa desideria ex carnis fœtore miserant, dignum sunt simul igne, & sulphure perirent, quatenus ex ista parua descendent, ex iniusto desiderio quid fecissent.* Ignis est libido, vt putidus, ita consummens, qui cuncta disperdat, qui consumat vniuersa.

Hoc si is commentis indicantur Gentiles, nominatum Aethionis fabulæ, datus nobilissimus, qui multis stipatus venatoribus ac canibus syl-

D. CHR.
Serm. de
virtute
& vitiis
Ihm. 5.

V.
Herodes
impudi-
ce salta-
trici di-
midium
offert
regni.
Marc. 6.
29.

VI.
Et Astue-
rus
Esther.
Est. c. 5. 2. vt serui:

VIII. Me Poe- tium cō- memis- procaur-

was oberrans Nymphis occurrit, in ipsa flumi- nis ripa se lavantibus, illa manibus aquam illi adiecerant, qua extemplo in ceruim transmu- tabatur, quem sic transformatum ve viderunt & canes & venatores, ceruim eum esse suspicati, ferociter aggrediuntur, dentibus moribus vestes diripiunt, carnes vellunt, miserū tandē mem- bratim disceperunt. En tibi bellissime figura- tū iuuenem, imo & senem libidinosum, est nā- que ceruus animal lasciuum valde ac luxurio- sum. Ambulat miser, occurrit puella, in faciem eius intendit: hoc fauorem credit, quod sibi vel vnico respondeat verbo: gestu quem facit, qui pluis nihil referat, quam si illi guttū aqua adspargat, subito, vt animal irrationale mutatur, ac satium. huic accurrit tercia mediatrix parte disceperit vestimenti, ex altera parte alia literas deferens partem diripit aliam, huic illi auferit togam illius torquem auream, vt ait D. Chryf. *Actores sunt mulieres quibus suis hostibus. Partū est* 19. *quod ei tunica diripiatur, carnem deplorat mil- le moribus laceram doloribus, fluxu ventris, infirmitatibus fluxidam, vt per membra singula dirumpatur. Idem indicantur suis fabulis Poëtae de Hercule, cui Deianira pellex incestuosa O- nei Regis Ætolia filia misit intoxicatū, præ- stigiisque conitratum indusium, quod à Nesso Centauro acceperat, quo miser indutus, flagran- tissimo cepit ilico igne exarsuare, quippe cui carnes membratim exurebat, vorabatque indus- iū adeo, vt doloris ignisque impatientis in montis Oeta pyram præceps iniecerit exurendum. Quo significabant insultum hunc, libidini ad- dictissimum, quā ad tantam trahebatur calamita- tem, vt innumeris morbis, doloribus, immun- ditatis opprimeretur, sic vt illi carnes excedere- tur, insuper ipse se caruifex per singula mem- bra dilaniaret.*

29. *Præclarum est illud, quod Salomon perpe- dit cui Christus, vt arbitror, alludit: dū ait: Con- sumpsit substantiam suam, &c. ait enim: Ne atten- das fallacia mulieris, & hoc ratione fuci faciei, vel ceruicæ ac varij pigmenti, quo viros mulie- res crebro daludunt, vt notat D. Greg. Nazianz.*

Dolus est inquit quem breui tempus aperit, t- mo vel vna febricula. Veris est pulchritudo, quā cito consumit hyems: dies est, qui velociter in mortis mutatur tenebras. Cuius Salomon addit rationem: Fauus enim distillans labia meretricis, miridius oleo guttur eius. Miramini sententiam.

Disputat Aristoteles in Problematibus cur nau- uium feles, & vrinarios, communiter oleū au- ribus insillunt. Hanc autem esse dicit rationem

Hieron. Bas. de Lanze a Tom. II.

quod hac inter alias oleum præstat qualitate, vt insulum auribus, aquam extrahat illapsa. Quia vero vrinariis, dum maris profunda penetrant, aqua auribus illabitur, vt illam educant, oleum auribus insillant. Vnde sumpt hoc ORIGE- nes. In Periarthon adagium: *Oleum in aere gerere. Quo signet hominem, qui sanis non attendit consiliis.*

Quid sanam esse credis doctrinam nisi salu- tiferam aquā, quæ per aures illapsa viscera pe- netrat animam, quam refrigerat, quam consoli- dat: *Effundam super vos aquam mundam.* Dixit Ezech. 46. Deus Evangelicæ doctrinæ promittens aquam saluberrimam. Attende quis effectus verborum mulieris. Interfuisi atter tus cōcicim, verba Dei aure percepisti, memoria retines, admotiōnis la- pius recordaris, anima tuæ recogitas pericu- lum, Dei iudicium, pœnaeque sempiternas. Mil- cet tecū puella sermones, quatuor tantummodo tibi loquitur verba adulatoria: hæc tibi vt gur- ta mellis sapiunt quas de labijs suis distillare facit: quare tibi concitit Spiritus S. Fauus me- lis, *Labia meretricis:* sic de illis indicas: *Quod sit mi- ridius oleo guttur eius: & vt talia, verba eius cor- tum mollesciunt, totus effeminaris. Hoc agit: doctrinæ coelestis aquam auribus educit quam haueras, vt præteritorum obliuiscaris, Dei tui, caeli, inferni, animæ tuæ, eius ruina, damno rō- que immemor viuas: Nunc ergo sis, audi me.* (Monet Sapiens.) *Et ne recedas a verbis oris mei:* D. Avov. *Longe fac aō ea viam tuam, & ne appropinques* Ser. 24. *de foribus domus eius. Fuge confortia mulieris, fili temp. 12.* mi: hoc vnicū salutis tuendæ remedium, ait D. 10. Aug. Apostoli verba dilucidans: *Fugite fornicati- onem. Contra libidinis (inquit) impetum appre- hendo fugam, si vis obtinere vitam, nec tibi ve- recundiam sit fagore si castitatis palmam desideras obtinere. Fuge fili, manu mitte mulierem! Oby- cient me rusticum esse & iurabant, qui que nesciam cum mulieribus conuersari. Illa præ- stat estutiant, quam te pati doleudum animæ, bonorum, vitæque naufragium.*

Hinc damna profert ex mulieris conuersa- tione dimanantia: *Ne des alienis honorem tuum, & annos tuos crudeli.* Attende, quid legatur: *Ne forte impleantur extranei vrbibus tuis, & labores tui sint in domo aliena, & gemas in nouissimis, quado consumpseris carnes tuas, & corpus tuū.* Quam nostro hac omnia congrua proposito! Caue ti- bi paupercule, tibi enim auferent vires, opes cō- sumentur tuæ, familia tua manebit inops & y- cca, alterius verò redundans, & tandē ingemil- ces mille doloribus plagisque contritus, tuis ex- esis

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

elis caribus & corpore languens manansque purulento. Quam vere Christus: *Consumpsit substantiam suam, vivendo luxuriose.* Heu quæ dâ-

D. CYR. *na* D. Cypria. enarrato damnorum catalogo, tãdem illa breviter describit: *Luxuria (inquit) per gularis. infanta dedecora, multiplices mortes inuenit in perniciè perâtorũ.* Si hoc adeo verũ non sit, vt ma-

D. CHR. *picio* D. Chryso. propositionem qua sic asserit: *Ho. 63. ad Patrimoniorum Syriæ & scopulos appellanda esse meretrices.* Idem ponderat: D. Fulgent. Episc. Carthagi. exponens quid Poetæ per Scyllas & Charybdes indicant: *Commenta sunt, quæ licet conficta, tamen eximia documenta præulerunt.*

X. *Quid sit Scylla, & Charybdis.*

Conspingunt Scyllam meretricem, quæ patrimoniam, ac multorum iuuenum qui opibus affarim eminebant, facultates dissipabat: *astingunt, illam in mare delapsam, & in scopulum conuersam, ad quem appulsa naues dirumpuntur, & naufragantur, omnesque merces etiam dirissimæ in profunda demerguntur, cuius periculi remedium vitium & securissimum fuga est, & ab illis quã longissimè declinare.*
Charybdes, aquæ sunt ventorum turbidibus in gyrum agitata, quibus si naues inuoluuntur, circumaguntur in vertiginem, misereque absorbentur. Habes hic, inserti D. Fulgent. quid nobis Poetæ suis fabulis significarint, dâna scilicet, quæ tibi certius imminet, dum accedis proprius, mulierumque te fidis conuersationi, hac ætenu perent opes, sanitas enervatur, virtus absorbetur.

§. 12. *Dissipauit substantiam suam. Est enim meretricis domus, Gigantum domus, ubi molliuntur adamantes etiam purissimi, velut Dauid, Salomon, ac Israelita.*

30

O Missis fabularum commentis purissimæ Spiritus S. aures astigite veritati: qui siliu plangit stultum, prodigũ, quem verbis describit Salomonis. Iuuenem hic refert inuẽtu, caput sine lingua, sculnũ pompaticum, (a) omnia contentem, vidit mulierem, quæ oculos in illum reflectat, ac facie liberali compta fucata, illam vocat ac eius complectitur manũ. Sibi dilatari cœlos infelix arbitratur, & instar stulti passeris ad virgulas conuolat glutinosas, domum ingreditur. O mortalium infelicissime, iacta est (inquit Spiritus S.) alea, actum est de te:

Pro. 9. 18.

Ignorans quod ibi sint gigantes, in profundis in-

ferri conuina eius. O stulte funibus constringe de. O Dei Spiritus quã ad vitium ea quæ placet describit. Gigantes dicit, mulierũ appetitus: *Ducuntur variis desiderijs,* inquit Apostolus. Bone Deus quis, quæso, mulieris narret impudicæ desideria? Quid postulet, quid appetat? velles pretiosas, monilia, thesistra, discinnualia, torques aureas, annulos, murenulas, byssum, anxia &c. Scripsit de his Tertullia. *Stylo grauissimo, licet obscuro, quæ multa meretricis exoptet, in paruis cistulis gemmas, quæ pretio integras appendant ciuitates, & in tenuioribus filis margaritas, quæ valore superent patrimoniam: Breuissimis oculis patrimonium grande profert.* (intelligit de muliere:) *Vno lino decies sexcentium inferiorum saltus & insulas tenera cervix fert, graciles aurium cutes Kalendarium exepndunt.* (Kalendarium vocat expensas totius anni:) *& sinistra per singulos digitos de facis singulis ludit.* (In singulis digitis multos euacuatos nummis defert facculos) *Et sunt vires ambitionis, vantarum usurarum substantiam, vno & multabri corpisculo bulant.*
De Tertulliano sumpsit D. Cypria. & de ambobus D. Hieron. in vita Pauli Eremitæ, qui hanc proloquitur sententiam: *In vno filo villarum in-*

sunt pretia.
Congruè dixit alter, quod latinus cecinit Poeta: *Oportet multa habere Troidem.* Potentissimi gigantes sunt hæc desideria, quæ deuorant facultates, ne dũ diuitum de communi grege, sed & nobilium inelytorum, addam & potentissimorum Regum ac regnerum, nullæ sunt in eis facultates, quæ vel vnus mulieris satisficiant desiderijs. D. Clem. Alexan. præfata appendens verba Spiritus S. alio legit modo, licet nõ mino-ri mysterio, eidem conuenienter intentioni: *Miser autem nescit, quod serpentes apud eũ habitent, & quod vadat ad laqueũ inferi.* Papæ, quã hæc plena mysterijs! Nescit quod serpentes &c. Si vnus plus satis erat coluber, qui blandis fictisq; verbis primænos nostros in fraudem induceret parentes, nostrorum omnium honorum ruinam adferret, tot tantisque nos miseros malis cumulareret, quid non efficiunt infiniti? At cunctis non vacat inhærerere. Alia littera scribit: *Ignorans quoniam mortui tibi sunt.* Nesciunt fatuus, domum esse cladium: hinc mortem producit immaturam, intempeliuam, hinc salus ruinam, vitæ naufragium. Nec minus illi congrue, quod ait Plutarchus. in tẽplo Veneris omnibus conuenientibus sepulchralia ab eius confatribus fuisse exposita. Scribunt alij: *Ignorans quod indies sunt apud eam: Quid enim aliud est domus*